

ζουσα, τὸν ὄμιόν της, καὶ ἐξηγριωμένον τι πρόσωπον, εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ὁποίου αἱ ἀποκεκαρμέναι τρίχες ὁμοιάζον μὲ σμήριγγας, ἔκυψε πρὸς τὴν ὠχριάσαν μορφὴν της, δέξιος ἀνακράζον.

— Ἐπὶ τέλους σὲ τσάκισα, κλέφτρα τοῦ διαβόλου!

— Μητέρα, ἔλα! ἄχ, μητέρα μου! — ἀνεφώνησεν δολυζών τὸ κοράσιον καὶ συγκινητὸν ἐκ τοῦ ἄλγους, ὅπερ τῇ ἐπροξένησεν ὁ γρόνθος τοῦ ἀνδρός.

Οὗτος κατεσκόπευσε καθ' ἑλκας τὰς διευθύνσεις ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τοῦ ν' ἀναφανῆ ἢ προσκαλουμένη, οὐδὲν ἔχνος δὲ ταύτης βλέπων, ἀνέκραξεν, — Ἔτσι λοιπὸν αἱ! σὲ βάξαι καὶ κλέφτει, ὕστερα σὲ στέλνει 'ς τοὺς δρόμους τῆς πόλεως νὰ πουλήσῃς τὰ κλεμμένα λουλούδια, καὶ νὰ τῆς πῆς τοὺς παρὰδες, αὐτὸ τῆς ἀρέξει τῆς μητέρας σου, ἀμὰ τώρα ν' ἄρθῃ νὰ σὲ γλυτώσῃ, δὲν τὸ κάμνει, αἱ! Μπρὸς λοιπὸν 'στὴν ἀστυνομίαν!

Ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε νὰ βαδίζῃ μεγάλῃς βήμασιν, ἀσπλάγχυνος σύρων κατὸ πιν του τὸ παιδίον, ὅπερ καθ' ὅδον προσέκρουε καὶ ἐπιπτεν, ἔπειτα ἀνεσύρετο τραχέως εἰς τὰ ἄνω, ἵνα πάλιν μετ' ὀλίγον καταπέσῃ. Σύσσωμον ἔτρεμε τὸ τρυφερὸν πλάσμα, καὶ αὐτοὶ οἱ βόστρυχοί του καὶ τὸ μικρὸν ἐρυθρόν του ἔνδυμα, παρῆλθον οὕτως ἀξιοθρήνητον εἰκόνα· εἶχε γίνεαι ὅμως ἔλως διόλου ἄφωνον, ὁ δὲ σκληρὸς ἄνθρωπος οὐδὲ ἐν βλέμμα ἡξίωσε νὰ ρίψῃ ἐπὶ τοῦ σιωπηλοῦ ἄλγους τοῦ μικροῦ τούτου καὶ ἀσθενοῦς πλάσματος.

Οἱ ὥραῖοι καὶ ἐπιμελημένοι τάφοι ἔπαυσαν πλέον, ἀντὶ τούτων δὲ ἤρχισαν νὰ φαίνωνται ἄλλοι, κεκαλυμμένοι ὑπὸ ἀγρίων χόρτων καὶ ζιζανίων, ὁ δὲ καταστρεπτικὸς ὁδὸς τοῦ χρόνου κατέτρωγε τὰ περιφράγματα τῶν λησμονηθέντων τούτων τάφων. Ἡκρωτηριασμένοι σταυροὶ καὶ ἡμιπεπτωκότα μνημεῖα προεξείχον, μόλις ὁρατά, ἐκ μέσου τῶν θάμνων καὶ φυλλωμάτων, οἵτινες ἀνεμποδίστως συμπεριέπλεκον τοὺς πυκνοὺς κλώνους τῶν. Ἄγρια ἀνθύλλα καὶ δύμοι ἀνεβιάστανον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ διαφιλονεικούντα τὸ ἐπ' αὐτῆς κράτος πρὸς παντοειδῆ ἄγρια χόρτα.

(ἔπεται συνέχεια).

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΑΙΣΜΑΤΑ ΗΠΕΙΡΟΥ.

IV.

Ἀϊ ντουινά μου! αἱ ντουινά μου!

Δὲ σὲ χάριξε ἡ καρδιά μου.

Ἀϊ ντουινὰς ἀπ' ἀπεράει

Καὶ δὲ μᾶς καλημεραίει.

Ἀπεράει ἀγάλλ' ἀγάλλει

Σὰν τὸ φεῖδι 'στὰ χορτάρια.

Ἀπεράει γιαβὰς' γιαβὰσια

Σὰν τοῦ Μάϊ τὰ κεράσια.

Ἀπεράει 'σὰν τὸ ξεφτέρει,

Καὶ δὲ θέλει νὰ μᾶς ξέρῃ.

Ἀπεράει 'σὰν τὸ σιαχίνι¹⁾,

Καὶ δὲ μπεγεντάει²⁾ νὰ κρίνῃ³⁾.

V.

Νεράντζι ἀπὸ τὴν νεραντζιά καὶ φύλλο ἀπὸ Μισήρι.

Νὰ εἶχα νεράντζι νᾶρριχα 'ς τὸ πέρα παραθύρι,

Νὰ τσάνιζα τὸ μαστραπᾶ, πῶχει τὸ καριοφύλλι,

Ὁ Μαστραπᾶς τσακίστηκε τὸ καριοφύλλι ἐχύθη.

— Ἐσέν' τὰ λέγω, ἀγάπη μου, ποῦ εἶσαι 'ς τὸ παραθύρι,

Τὸ μαντηλάκ' ὑποῦ κεντᾶς ἐμένα νὰ τὸ δώσῃς.

Στὰ γόνατα τοῦ τὸ 'ρριξε, 'στὰ χέρια τὸ 'ξετάζει.

— Γιὰ πές μου, μαντηλάκι μου, πῶς μ' ἀγαπᾷ ἡ κυρά σου;

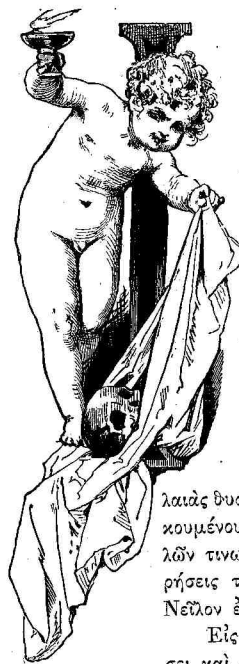
— Σὰ θάλασσα φουρλίζεται⁴⁾, 'σὰν κῆμα δέρει ὁ νοῦς της,

Σὰν τρέμ' ἡ βέργα 'ς τὸ νερό, τ' ἀρνὶ 'ς τὸ μακελλάρη,

Ἔτσι ἔτρεμε ἡ καρδοῦλά της γιὰ σὲ τὸ παλληκάρι.

¹⁾ ἀετός. ²⁾ τουρκ. καταδέχομαι, κρίνω ἀνάξιον. ³⁾ ὁμιλίσθ. ⁴⁾ ἔχει τρικυμίαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

δοῦ ἐγὼ θηπλλαγμένη σήμερον τῆς ὑποχρεώσεως νὰ Σοι ἐρμηνεύσω τὰ σημεῖα τοῦ πολιτικοῦ ὀρίζοντος, ἀλλότρια τῶν ἐπαγγελιῶν καὶ τῶν προβλέψεων μου, ἀφοῦ καὶ ἐν Λονδίῳ ἀγνοεῖται ἡ τύχη τοῦ Γόρδωνος καὶ πάντα τὰ γραφόμενα καὶ λεγόμενα κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εἶνε εἰκασίαι οὐχὶ μᾶλλον ἀξιώσιμοι τοῦ ὁδοιπορικοῦ ἡμερολογίου Σεβὰχ τοῦ θαλασσινοῦ. Ἐκόπασεν ἀληθῶς ὅπου τινος ὁ ἀγγλικὸς τύπος ἐπιτιμῶν τὰς γερμανικὰς ἀποικιακὰς ὁρέξεις, οὐδὲ γράφονται πλέον σοβαρὰ κατηγορητήρια μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν „L'Allemagne voilà l'ennemi!“, ἐν τούτοις ὅμως ἐπῆλθε καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν αἱ ἀγγλικαὶ περὶ Αἰγύπτου προθέσεις δὲν θὰ ἐξακολουθῶσι συγκαλυπτόμεναι διὰ τοῦ γελοίου τῶν θεολογικῶν συζητήσεων πέπλου. Αἱ συμφοραὶ τῶν Ἀγγλῶν, ἀσχετὸς πρὸς τὰς παλαιὰς δυσίας ἐξεταζόμεναι, σφωρρίζουσι τοὺς Γάλλους, ἀρκουμένους ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἐκπολιόρκεσιν χαμηλῶν τιῶν φρουρίων ἐν Κίῳ καὶ τὰς βαθμιαίας παραχωρήσεις τῆς βρετανικῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸν Νεῖλον ἐδάφους.

Εἰς ὁμοίαν ἐπώδυνον ἀπεργίαν κατεδικάσθη ἐν σῇ σῇ καὶ πρὸς τὰ καλολογικὰ δοκίμιά μου, μὴ ἔχουσα σήμερον νὰ ἐκταθῇ περὶ τὴν σύστασιν τῶν εἰκόνων τῆς Κλειῶς, ἀφοῦ τὸν μὲν συγγραφέα τῆς Συγχρόνου Ἑλλάδος περιβάλλει βιογραφικὸν πλαίσιον συγχρόνου ἐλληνικῆς κατασκευῆς, τοῦ δὲ γνωστοῦ Σοι σωματικοῦ μαρτυρίου προτάσσεται καὶ ἐπιταχθῆσεται ἐν συνεχείᾳ σοβαρὰ περὶ τοῦ φιλοσόφου πραγματεία. Ἐχεις δίκαιον ἐπανειλημένως ἐκτιθεῖσα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς Σοι τὰς συγκινητικὰς ἐντυπώσεις Σοῦ τε καὶ τῶν περὶ Σὲ ἐκ τοῦ γερμανικοῦ ἀριστοτεχνήματος, ἐπέτυχες δὲ ἰσχυρισθεῖσα ὅτι ὁ σοβαρὸς γενειοφόρος, ἦττον τῶν ἄλλων τὴν ὁδύνην ἐν ὀδυρμοῖς ἐκφαίνων, εἶνε ὁ δαιμόνιος Πλάτων, ἐφ' οὗ τοὺς ὅμους κλίνει ἡ ὠραιοτάτη τοῦ Ἀλκιβιάδου κεφαλὴ, ἀπολελειδυμένη καὶ καμμύουσα πρὸς ἀποδίωξιν τοῦ ἀληθινοῦ ὁράματος. Αἱ τελευταῖαι ἡλιακαὶ ἀκτίνες φωτίζουν τὴν ἀτάραχον τοῦ Μάρτυρος μορφήν, ἥς τὸ θεῖον ἀποσπώμα ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ἀπαξ ἔτι μόνον ἠτένισεν ἡ ἀνθρωπότης.

Τὴν μητρικὴν εὐδαιμονίαν πρωτίστως ἤθελον νὰ μὴ παρέλθωσιν ἀδιαφόρως οἱ ὀφθαλμοὶ Σοι. Χρηστὴ Σὺ καὶ φρόνιμος, φιλότατη μου, μήτηρ δύνασαι δεόντως νὰ ἐκτιμήσῃς τὰς οὐρανίας ἐν τῇ κόσμῳ τούτῳ στιγμὰς, ὧν μόνον ἡ μητρικὴ καρδιά ἀπολαύει παρὰ τὸ λίκνον τοῦ σπλάγγνου της. Σὲ φαντάζομαι δὲ ὑποκρινομένην τὴν ἐν τῇ εἰκόνι σιγὴν καθ' ἑκάστην Κυριακὴν πρὸ τοῦ γεύματος, καθήμενὴν δηλ. κοντὰ 'ς τὴν κούνια τοῦ νεωτέρου ἐκ τῶν θησαυρῶν Σοι — ὡς ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὀνομάζεις ὑπερφάνως τὰ μωρά Σοι — καὶ ἀναγινώσκουσιν τὴν Κλειῶν καὶ ἐνίοτε διακοπτομένην ὑπὸ τῶν κλαυθυρισμῶν τοῦ κοιμωμένου, ὅπερ καθυσχάζεις διὰ καταγιγδὸς φιλημάτων. Ρέμβαζε βλέπουσα τὴν Σὴν εἰκόνα, διότι τῇ θληθείᾳ ἡ στάσις τῆς ψυχῆς τοῦ προσεχομένου δὲν εἶνε διάφορος τῆς μητρικῆς παρὰ τὸ λίκνον δέσεως.

Ἐλεγον ἀνωτέρω ὅτι τὸ ἐπιβληθὲν μοι σήμερον φέμωτρον βαρέως φέρω, ἀλλ' εὐχαρίστως βλέπω νῦν ὅτι δύναμαι ν' ἀντεκδινηθῶ χρησιμοποιοῦσα τὸ ὑπόλοιπον τοῦ χώρου εἰς τὴν ἐκτίμησιν συρμικῶν τιῶν ἐδύμων, ἐξεταζομένων ὑπὸ ἱστορικὴν καὶ ὑγιεινὴν ἅμα ἔσοψιν.

Πάντοτε καὶ πανταχοῦ ὑπῆρξαν ἄνθρωποι μὴ ἀνεχόμενοι τὴν ἀπαξ ὑπὸ τῆς φύσεως εἰς διάφορα πλάσματα δοθεῖσαν μορφήν, μέγεθος καὶ εἶδος, καὶ ἀδιαλείπτως κοπιᾶζοντες, αὐτοὶ νὰ βελτιώσωσι τὸ ἔργον τοῦ πλάστου. Δὲν βλέπεις, φιλότατη μου, τὴν γείτονά σου, ἡ ὁποία νυχθημερόν ἀσρολεῖται μετὰ τὸ κυνάρειόν της, ἀφ' οὗ τὸ ἐξωράτισεν ἀποκόψασα αὐτοῦ τὴν οὐρὰν καὶ τὰ ὄτα; — Ὁ ἀκρωτηριασμός οὗτος τῶν διαφόρων κατωικιδίων ζώων, οἷον ἵππων, γαλῶν, κυνῶν κλπ. ἐπὶ σκοπῇ καλλωπισμοῦ ἐμπεριέχει ἡδὴ τὰς ἀρχὰς τῆς μεγάλης ἐκείνης μανίας πρὸς ἐξωράτισμὸν τοῦ ἰδίου σώματος, ἥτις ἔφευγεν εἰς μέσον τοὺς συρμούς. Τὸ κακὸν ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὰ παιδιά, ὧν κατὰ πρῶτον ἐτρυνώοντο τὰ ὄτα, εἰς ἃ προσηρτῶοντο παντοειδῆ κοσμήματα — ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲ ἦτο τόσο μέγα, ἀφ' οὗ ἡ βανδαλικὴ αὕτη πρᾶξις δὲν παρέχει μεγάλας ἐνοχλήσεις, ἐξ ἐναντίας δὲ εἶνε ὠφέλιμος (κατὰ τὰ λεγόμενα πολλῶν δεσποινῶν) κατὰ τῶν παθήσεων τῶν ὀφθαλμῶν.

Πόσον τιμωρεῖται ὅμως πολλάκις ἡ γυναικεία αὕτη ματαιότης. Εἴ-

δόν ποτε φίλην μου φοροῦσαν βαρέα ἐνώτια· μετὰ παρέλευσιν χρόνου τὴν συνήνησα πάλιν, ἀλλὰ μὲ ὧτα, ὧν τὰ λοβία ἦσαν εἰς δύο διηρημένα!... Ἐξ ὧσων ἐνδυμοῦμαι καθ' ἣν ἐποχὴν ἀνεγίνωσκον ἐθνολογικὰ βιβλία καὶ ἀφηγήσεις περιηγητῶν, νομίζω ὅτι ἡ συνήθεια αὕτη εἶνε λείψανον συρμῶν ἀκμαζόντων καὶ σήμερον ἀκόμη παρὰ τοῖς ἀγρίοις καὶ βαρβάροις λαοῖς, δι' οὓς Ἀφροδίτη εἶνε ἐκεῖνη, ἥτις φέρει τοὺς πλείστους κρίκους ἢ πέταλα, διαπερασμένους εἰς τὰ ὦτά της, τὰ χεῖλη καὶ τὴν βῆνάν της.

Ἀλλὰ τί νὰ σὲ πῶ, φιλάττη μου, — ἡμεῖς αἱ γυναῖκες, ἴσως ἀκριβῶς διότι εἴμεθα τὸ ἀσθενέστερον μέρος, κυριευόμεθα πολλὰκις ὑπὸ μαυιδῶν, αἱ ὁποῖαι ὅσων εἶνε ἀλλόκοτοι καὶ ἀνεξήγητοι, ἄλλο τόσον εἶνε βλαβεραὶ καὶ γελοῖαι. Ἐπισκεφθεῖσα ἐσχάτως μουσεῖόν τι εὐρωπαϊκόν, εἶδον τὸν σκελετὸν τοῦ ποδὸς γυναικὸς τινος ἐκ Κίνας, καὶ ἐτρόμαξα! — Ἡ χαλκῶ-χρους κυρία του φαίνεται ὅτι δι' ἀκαταβλήτων προσπαθειῶν κατωρῶσσε τὸν ἄλλον μικρὸν πόδα της εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν δὲ σμικρύνῃ, οὕτως ὥστε σχεδὸν συνεπτύχθη εἰς δύο. — „Ἄλλ' αὐτὸ εἶνε φοβερὸν“, θ' ἀνακράξῃς. — βεβαίως, φιλάττη μου, ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν ὁμώνυμόν μου σύντροφον καὶ φίλην μας ἡ ἐκ τῶν ἀντιπῶδων κομψομένη κατωρῶσσε νὰ καταστήσῃ τὸν πόδα της τοιοῦτον, ὥστε δὲν διαφέρει πολὺ κολοβοῦ καὶ πεπρωμένου ποδός, τὸν ὅποιον οἱ ἱατροὶ βεβαίως γνωρίζουν καὶ ἀγωνίζονται ἐπὶ ὁλόκληρα ἔτη νὰ θεραπεύσωσι διὰ μηχανῶν καὶ συνταγῶν καὶ διαίτης καὶ ποικίλων ἄλλων μέσων, 99 δὲ τοῖς ἑκατὸν ἀποτυγχάνουσι, διὰ τὸ ἔχω-μεν ἡμεῖς κατόπιν ἀφορμὰς παραπόνων ἐναντίον των, ἐν ᾧ ἡμεῖς αὐταὶ εἴμεθα ἔνοχοι καὶ παραίτιοι τῆς συμφορᾶς. Παρατήρησον ἐν τούτοις, φιλάττη μου, τὰ ὠραία ὑποδήματα τῆς φίλης σου, ἀποθαύμασον τὴν κομψότητα, τὴν χάριν καὶ τὸ ὕψος τῶν ὑποπερνίων των, καὶ ἔπειτα εἰπέ αὐτῇ νὰ περιπατήσῃ ἔμπροσθέν σου... Τὸ βάδισμά της εἶνε ἄτακτον καὶ βεβιασμένον, διότι τὸ βάρος τοῦ σώματος ἀπὸ τοῦ πλατέος πέλματος μετατοπίζεται πρὸς τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων καὶ οὕτω βαθυμῶν καὶ κατ' ὀλίγον τίθενται αἱ βάσεις εἰς πόδα ἀνάπηρον καὶ κολοβόν. Ὅσῳ ὑψηλότερα εἶνε τὰ ὑποπτέρνια (πῶς σε φαίνεται αὐτὸς ὁ ἐξελληνισμὸς τῶν τακοντιῶν), τόσῳ ἀσταθερότερον εἶνε καὶ τὸ βάδισμα καὶ ἐπισφαλέστερον, ἀρ' οὐ μάλιστα διατρέχον ἐν ᾧ πᾶν βῆμα τὸν κίνδυνον, ν' ἀγκυλώσωμεν καὶ νὰ προσκρούσωμεν εἰς πρῶτα χαμαὶ κείμενα, εἰς τὸν τόπητα, τὰς βαθμίδας κλπ. Θεωρῶ περιττὸν νὰ σοὶ παραθέσω ἐνταῦθα μυρία ὅσα παραδείγματα πρὸς ἐπικύρωσιν τῶν λόγων μου, διότι ἀρκεῖ νὰ διακόψῃς ἥδη τὴν ἀνάγνωσιν καὶ νὰ ἐξέλθῃς εἰς τὸν δρόμον, διὰ τὸ βεβαιωθῆς ἰδίως ὁμμασιν, ὅτι ὅλαι αἱ κυριαὶ, μεγάλαί τε καὶ μικραὶ, ἀς καθ' ὅδον δ' ἀπαντήσης, εἶνε ὑποταγεῖς εἰς τὸν ἀπαίσιον τοῦτον τύραννον, τὸν Συρμόν. Τὸν λέγω ἀπαίσιον, διότι αὐτὸς εἶνε αἴτιος τοῦ ἀκολούθου τραγικοῦ γεγονότος. Κυρία τις, κάτοικος τοῦ Βερολίνου, δούλη δὲ καὶ αὕτη τῶν ὑψηλῶν τακοντιῶν, θέλουσα νὰ καταβῇ ἰπποσιδηροδρομικῆς ἀμάξης προσέκρουσεν ἐξ ἀπροεξέας εἰς τὴν τροχίαν, καί, ὦ Θεέ μου!... μετὰ τρία δευτερόλεπτα ὁ τροχὸς τῆς ἀμάξης τὴν ἔκαψε δύο κομμάτια. . . .

Ἀλλὰ τὸ θέμα τοῦτο σπαράσσει πλέον τὴν καρδίαν μου καὶ ἀφίνουσα αὐτὸ, μεταβαίνω εἰς ἄλλο, μαρτυροῦν καὶ τοῦτο τὰς ἀδυναμίας τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ πρὸ πάντων τῶν γυναικῶν. Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὑπῆρχε καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν Εὐρώπην ἡ συνήθεια, ἅμα τῇ γεννήσει τῶν παιδῶν, αἱ μᾶται νὰ συμπίεζωσι τὰς κεφαλὰς των, ἐπὶ τῷ σκοπῷ του νὰ διορθώσωσιν αὐτάς· ἀλλὰ κύριος οἶδε, πῶς τὰς ἐδιόρθωνον, διότι πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται πολὺς χρόνος καὶ δύναμις. Τὴν σήμερον ἡ συνήθεια αὕτη δὲν ὑπάρχει πλέον· ἴσως διότι αἱ μητέρες κατεῖδον τὴν μωρίαν καὶ ἐνόησαν ὅτι μάτην ἐπέτρεπον νὰ τυραννῶνται καὶ νὰ βασανίζονται τόσον ἀνηλεῶς τὰ τέκνα των. Ὑπάρχει ὅμως ἄλλη τις συνήθεια, ἡ τῆς τεχνητῆς παραμορφώσεως τοῦ κρανίου, ἥτις εἰς διάφορα μέρη τῆς ὑψηλοῦ ἐξηπλωμένη, τὰρ ἤρχισε βαθμηδὸν νὰ ὀπισθοχωρῇ πρὸ τοῦ ὁλονὲν ἐπεκτεταμένου πολιτισμοῦ. Ἡ τεχνητὴ αὕτη παραμόρφωσις διενεργεῖτο καὶ σήμερον ἀκόμη διενεργεῖται καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν Εὐρώπην, τὴν Ἀμερικὴν, μέγα μέρος τῆς Ἀσίας, τοῦ Ἰνδικοῦ Ὀκεανοῦ καὶ τῆς Πολυνήσιος, ἐν ᾧ κατὰ τὴν μαρτυρίαν διαπρεποῦς περιηγητοῦ, ἐν Ἀφρικῇ ἐν καὶ μόνον παράδειγμα στρεβλώσεως εὐρέθη, καὶ ἐν Αὐστραλίᾳ οὐδέν. Ἐν Κριμαίᾳ, τῇ κλασικῇ χώρᾳ τῆς στρεβλώσεως τοῦ κρανίου, καὶ μάλιστα ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Κέρτς ὑπάρχουσι πλεῖστα τοιαῦτα, παραμορφωμένα κρανία. Τὸ ἐθνολογικὸν δὲ Μουσεῖον τῆς Ἀρέσθης ἔχει μάλιστα καὶ μηχανὴν τινα, τὴν ὁποῖαν μία φύλη (Μιλανέζου) τῆς νήσου Βορνεὸς μετεχειρίζετο πρὸς βράχυνσιν τῆς διαμέτρου τοῦ κρανίου ἀπὸ τοῦ μεσοφρύου μέχρι τῆς ἐξοχῆς τοῦ ὀπισθοκρανίου.

Καὶ σὺ αὐτῇ, φιλάττη μου, ἐννοεῖς ὅτι τοιαῦτα βίαια δὲν εἶνε δυνατόν παρὰ νὰ ἔχῃσι κακὰ ἀποτελέσματα, πρὸ πάντων ὅσων ἀφορᾷ τὰς διανοητικὰς δυνάμεις, διότι εἰς τὰ πιεζόμενα ἐκεῖνα μέρη ὁ ἐγκέφαλος παρεμποδίζεται ἐν τῇ φυσικῇ του ἀναπτύξει. Ἄλλ' αὐτὰ διὰ τὰ ἐξηγησώσιν οἱ ψυχολόγοι φυσιοδίφαι καλῶτερον, οἱ ὁποῖοι ἤθελον ἐπιληφθῇ ποτε τῆς ἐρευνῆς τῶν ἐθίμων καὶ ἡθῶν τῶν διαφόρων λαῶν.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ποηγουμένης γενικῆς τῶν Εὐρωπαϊκῶν συρ-

μῶν ἐπιθεωρήσεως προδέτω τὸ ἑξῆς. Τὰ εἰς τοὺς ἀγγλικούς συρμούς πρωτεύοντα χρώματα εἶνε τὸ τοῦ ἡλιοτροπίου, τὸ καστανόχρουν καὶ τὸ Chocolate-au-lait. Ὅλα ταῦτα τὰ χρώματα δικαίως προτιμῶνται εἰς τὰ μάλ-λιστα ὑφάσματα. Περισσότερα δὲν δύναμαι, οὐδὲ θέλω νὰ εἴπω περὶ τῶν ἀγγλικῶν συρμῶν, οἵτινες οὐ μόνον εἰς τὰ ἐνδύματα, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς πλούς εἶνε ἀπλούστατοι, κατὰ τοῦτο λίαν διαφέροντες τῶν παρισινῶν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἶνε ἀληθῆς τεχνουργήματα μυστηριώδους περιπλοκῆς τριχάτων καὶ πτερῶν, ταινιδῶν καὶ σμάλτων κατὰ μυριάς ὅσους τύπους καὶ σχήματα, αἰξανόμενους καὶ πολυπλασιαζόμενους καθ' ἑκάστην, εἶνε ἀληθεῖς πύργοι ὁλονὲν ἀνυψούμενοι καὶ ἀπειλητικῶς προσεχόντες, ἐν ᾧ τοῦναντίον οἱ ἀγγλικοὶ πῆλοι εἶνε ταπεινοὶ καὶ ἀπέριττοι καὶ ἀπλοῖ.

Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν τὰς φίλας γερμανίδας, αἵτινες πασῶν τούτων ὑπερέχουσι κατὰ τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν ἐντὸς ὁρίων περιοριζομένην αὐθαιρεσίαν περὶ τοὺς συρμούς. Καὶ ὅσων μὲν ἀφορᾷ τὰ ἐνδύματα τοῦ χοροῦ καὶ τῶν συναναστροφῶν ἐπικρατεῖ πρὸς τὸ παρὸν μεγάλη ἐλευθερία, διότι ἐν ἴσῃ χρήσει εἶνε καὶ τὸ στοργγύλον καὶ τὸ εἰς ὀξὺ ἢ εἰς γωνίας ὀπολῆγον κόμψον. Παρατηροῦμεν ὅμως ὅτι προσφιλέστατον καὶ κομψότατον εἶνε ἐκεῖνο τὸ εἶδος, καθ' αἱ ἄκραι, ὑπὲρ τοὺς ὤμους ὑφούμεναι, ἀπολήγουσιν ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν εἰς ὀξὺ. Τὰς χειρίδας βραχύ-νουσιν ἐπίσης κατὰ τὸ δοκοῦν, πρὸς διακόσμησιν δὲ τὸν ἐσθῆτων τοῦ χοροῦ λαμβάνουσι γαλκινὰς καὶ ἰσπανικὰς μεταξωτὰς ταινίας χρώματος ὠχρο-λεῦκου, ὠχροκύνου καὶ ἐρυθροποῦ. Νεωστὶ ἤρχισαν νὰ κατασκευάζωσι καὶ πέδιλα τοῦ χοροῦ ἐκ δέρματος, προσωρισμένον διὰ χειρόκτια. Προτιμῶνται δὲ κυρίως τὰ ἐκ μέλανος αἰγίου δέρματος πέδιλα, ἀδιάφορα ἂν ἡ ἐσθῆς ἔχει ἄλλο οἰονδήποτε χρῶμα, καὶ τοῦτο διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι τὸ μέλαν πέδιλον παρουσιάζει τὸν πόδα πολὺ μικρότερον ἢ ὅσων τὰ ἐξ ἄλλου οἰονδήποτε χρώματος ὑποδήματα.

Αἱ νεάνιδες καὶ αἱ ὑπανδρὶ γυναικες εἰς τοὺς χοροὺς φέρουσιν ἐπ' ἐσχάτων περὶ τὸν λαιμὸν ἀπλὴν καὶ πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἢ τὸ μέσον φιόγγον σχηματίζουσαν ταινίαν ἐκ βελούδου ἢ μουαρέ, συμφωνοῦσαν συνήθως κατὰ τὸ χρῶμα πρὸς τὴν ἐσθῆτα ἢ τὴν κόμην. Χάριν ποικιλίας ἤρχισαν τώρα νὰ στολίζωσι τὴν μονότονον ταύτην ταινίαν δι' ἰταλικῶν ψευδομαργάρων, δι' ὧν ἐπιλημύρησε τὴν Εὐρώπην ἡ ἰταλικὴ βιομηχανία.

Τὰ βραχέα, ἰσπανικὰ ἢ σουλ-τανικὰ λεγόμενα χιτωνίδια, τοσοῦτον προσφιλέστατον ὑπάρξαντα πρὸ 25 ἐτίας, ἐπανέκτεσαν τὴν παλαιὰν εὐνοίαν καὶ θεωροῦνται ἤδη ἐν τῇ οἰκιακῇ κυρίως ἐνδυμασίᾳ ὡς ὁ καινοφανέ-στατος συρμός. Τὰ φοροῦσι δὲ κατ' ἀρέσκειαν τινὲς μὲν μέχρι τῆς ὀσφύος, ἄλλαι δὲ τρεῖς δακτύλους βραχύτερα κατὰ τὸν ἰσπανικὸν τρόπον. Ἡ πα-ρακειμένη εἰκὼν παριστάνει ἀπλού-στατον μὲν, ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τὴν ἀπλότητά του χαριέστατον καὶ κομ-ψότατον εἶδος τοῦ συρμοῦ τούτου, ἐν ᾧ τεχνήντως συνδυάζεται τὸ κα-στανόχρουν Velveteen πρὸς τὸ με-λάγχρουν ὑφάσμα τοῦ ἐκ βικουνείου ἑρίου. Ἡ εἰς τὰ ἄνω κλειομένη βραχεῖα ἐφεστρίς ἐκ Velveteen μετὰ μεταξίνου λεπτοῦ ἐμβλήματος ἀνοί-γεται ἀκριβῶς ἄνωθεν τῆς ὀσφύος, ἡ δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσθῆς ἐξ ἑρίου Vi-gogne, ἡ λεπτοῦ κασμιρίου ἢ ἄλλου τινος ὁμοίου ὑφάσματος περιβάλλε-ται ὑπὸ ζωστήρος. Ὑπὲρ τὸ μέλαν ἐνδυμα πίπτει ἐτέρα ἐσθῆς, σχημα-τίζουσα βαθεῖας πτυχὰς καὶ εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἀνασυρμένη.

Ἡ ἐπικράτης τῶν ἀνατολι-κῶν τούτων ὀρέξεων εἰς τὰ εἶδη καὶ τὸ σχῆμα τῶν μικρῶν ἐπανωφορίων, χάριν ἐπιδεικτικῆς βεβαίως καινοτομίας βραχυνομένων ἐν μέσῳ χειμῶν, δὲν εἶνε πρωτοφανές, πρὸς βεβαίωσιν δὲ τοῦ τοιούτου ἰσχυρισμοῦ μου δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ Σὲ παραπέμψω εἰς τὴν ἱματιοθήκην τῆς μάμης Σου, ἀλλ' ἀπλῶς τὴν μνήμην Σου νὰ ἐπικαλεσθῶ. Ἡ περιοδικὴ αὕτη πρὸς τὰ ἡμέ-τερα κλίσας τῶν εὐρωπαϊκῶν χρονολογεῖται ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ αἵματος τού-του, ὅτε καὶ φιλολογικῶν νεωτερισμῶν φαιδροὶ μάρτυρες ἐγένοντο οἱ προ-πάτορες ἡμῶν· διὰ ἐπανελθῶ πλήρης ἱστορικῶν ἀναμνήσεων καὶ στατιστι-κῶν ἐφοδίων εἰς τὸ ζήτημα, προσήχθη δὲ εἰς τὴν ὑπόμνησιν ταύτην, ἐπι-θυμοῦσα νὰ ἐπιστήσῃ ἀπλῶς τὴν προσοχὴν Σου εἰς τοῦτο, ὅτι στοιχειωδε-

στάτη παρ' ἡμῖν βιομηχανικὴ πρόδος δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ τοῖς αὐθαίρετοις τῶν συρμῶν εἰρηγηταῖς μετὰ τῶν ἀνατολικῶν ὑποδειγμάτων καὶ τὰ σχετικά τοῦ ὕψους εἶδη. Προλαμβάνω δὲ σκωπτικὸν ἐπὶ τῇ ἰσχυρισμῷ μου μειδίαμα σπουδαίως διαβεβαιούσά με ὅτι χθὲς ἔτι καὶ πρῶτον κατεργάζοντο παρ' ἡμῖν θαυμάσια πράγματα, ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων βραδύτερον εἰς τέλειον κάλλος προαχθέντα δι' ἀπλουστάτων μεθόδων, πρὸς ἐκμάθησιν τῶν ὁποίων οὐδεμίαν καταβάλλοντες φιλοτιμίαν.

Ἡ δευτέρα αὕτη εἰκὼν παριστάνει ὠραιότατην ἐνδυμασίαν περιπάτου, ὁποτελουμένην ἐξ ἐσθῆτος ἢ ρεδιγκότας εἰς τὰ ἐμπροσθεν ἀνοικτῆς καὶ ἐχούσης χροῖμα βαθύ πράσινον μετὰ φαιοῦ ἢ ὑπομέλανος περιβλήματος σιούρας. Τὸ πράσινον ἐνδυμα εἶχει ὑπὸ τὴν κυκλοτερεῶς περιτετευμένην σιούραν στενὸν ποδόγυρον ἐκ πρανίσης μετάξης, ἡ ὑπεράνω πίπτουσα ἐξωμὴς προσαρτάται δεξιῶς διὰ σειρᾶς ἀργυρῶν κομβίων. Εἰς τὸν κομφὸν τοῦτον ἱματισμὸν ἀρμοδιώτατα ἀνταποκρίνεται πῖλος ἐκ πρανίης μετάξης, ἔχων γύρον πτυχωδὴ καὶ κοσμούμενον διὰ φύλων καὶ ραγῶν.

Μεθ' ὅλα τὰ περὶ Συρμῶν διὰ μακρῶν σήμερον λεχθέντα κρίνω οὐχὶ ἀνάρμοστον νὰ κλείσω τὴν παρούσάν μου διὰ στατιστικῆς καταστάσεως, ὅπερ πλέον παντὸς ἄλλου Σ' ἐνδιαφέρει. Ὅσον καταπληκτικὴ φαίνεται ἡ παντοιοτρόπως ἐνταῦθα ἐπιδικωμένη καθ' ὅλα τὰ εἶδη πρόδος, τόσον ἀφ' ἑτέρου εἶνε

λυπηρὰ βεβαίως ἡ παρ' ἡμῖν ἔλλειψις ἀγρύπνου προνοίας, δυναμένης νὰ περισυλλέγῃ ἀτάκτως διεσπαρμένα ἐργατικὰ στοιχεῖα, ἅτινα μόνον διὰ συστηματικῆς, ἤτοι πεφωτισμένης, περιδάλφσεως μορφοῦνται καὶ ἀποβαίνουν χρήσιμα εἰς τὴν ἐπείγουσαν τῆς βιομηχανίας πρόδον. Ἰδοὺ δὲ ὅπως ὠφελειῶν πρόξενος ὑπάρχει ἐνταῦθα ἡ ἀνωτέρω εἰσηγουμένη ἐπιβλεψις.

Ἐκ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐν Δρέσδῃ Ἀκαδημίας τῆς Ῥαπτικῆς μανθάνω ὅτι τὸ σπουδαῖον τοῦτο καθίδρυμα, ὅλον ἐντελειοποιούμενον, κινεῖ τὸν γενικὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν. Κατὰ τὸ 1884 ἐφοίτησαν εἰς αὐτὸ 496 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, ὧν 248 ἐσπούδασαν τὴν τέχνην τοῦ βράπτειν ἀνδρικό ἐνδύματα, 128 γυναικεῖα ἐνδύματα, καὶ 115 ἐμπορικὴν ἀριθμητικὴν καὶ διπλογραφίαν. Καὶ εἰς μὲν αὐτῶν κατὰγεται ἐκ Βελγίου, 5 ἐκ Δανίας, 2 ἐξ Ὀλλανδίας, 6 ἐκ Ρωσίας, 1 ἐκ Σουηδίας, 5 ἐξ Ἑλβετίας, 32 ἐξ Αὐστρίας, 3 ἐξ Ἀγγλίας, 11 ἐκ Βάδης, 35 ἐκ Βαυαρίας, 2 ἐκ Βρουνσβίχης, 5 ἐκ Βρέμης, 1 ἐξ Ἀλσατίας, 3 ἐξ Ἀμβούργου, 8 ἐξ Ἑσσης, 8 ἐκ Μεκλεμβούργου, 5 ἐξ Ὀλδεμβούργου, 162 ἐκ Πρωσίας, 74 ἐκ Σαξωνίας, 13 ἐκ Βυρτεμβέργης, 7 ἐκ τῶν Σαξωνικῶν Δουκάτων, 2 ἐκ Λυβέκης, 1 ἐκ Λουξεμβούργου, 1 ἐκ Ρουμανίας καὶ εἰς ἐξ Ἀμερικῆς, καὶ ἐξ Ἑλλάδος κανεὶς οὔτε καμμία

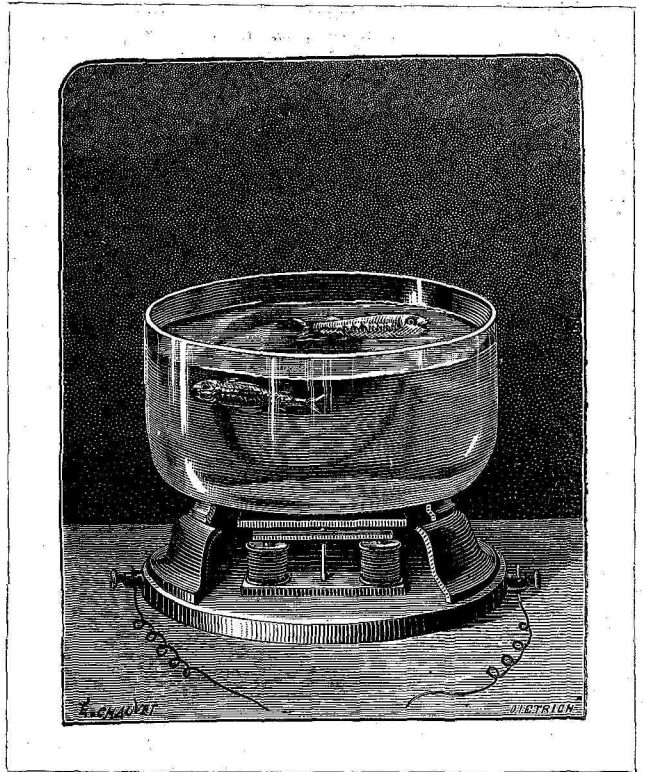
ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΑΝΑΜΙΚΤΑ.

— Ὁ περιώνυμος Pasteur καὶ ὁ Dr. Lemaire ἐπαρουσίασαν ἐσχάτως εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν ἔκθεσιν, ἐν ᾗ ἀμφότεροι πειρῶνται ν' ἀποδείξωσιν, ὅτι τὸ κρέας τῶν θηραμάτων τραγόμενον ἀφ' οὗ ἐκτεθῇ ἡμέρας τινὰς εἰς τὸν ἀέρα (ὅτε προσλαμβάνει τὸ ὑπὸ τῶν γαστρίμαργων καλούμενον haut goût), εἶνε πολὺ ἐπικινδυνὸν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, διότι δύναται νὰ ἐπιφέρῃ δηλητηριασμὸν τοῦ αἵματος. Οἱ ἐπιστήμονες οὗτοι διατείνονται, ὅτι ἐν τῇ ἡμισεσηπότι τούτῳ κρέατι ἀναπτύσσονται ὄργανισμοὶ καθιστῶντες τὸν μυϊκὸν ἰστὸν μα-

λακὸν καὶ διαφθείροντες αὐτόν, καὶ οἱ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὁρισθῇ ἀκριβῶς, πότε ἀρχίζει ἡ σήψις· οἱ ὑπ' αὐτῶν ἀνακαλυφθέντες ὄργανισμοὶ εἶνε τριάκοντα διαφόρων εἰδῶν, τινὲς δ' ἐξ αὐτῶν ἀνευρίσκονται εἰς ζῶντα καὶ ὑπὸ ἐπιδημιῶν προσβεβλημένα ζῷα. Αἱ ἀνακαλύψεις αὗται χρήζουσι βεβαίως ἐπικυρώσεως, διότι, ὡς γνωστόν, ἴσα ἴσα τὸ haut goût θεωρεῖται ὑπὸ τῶν γαστρίμαργων ὡς τὸ κάλλιστον συστατικὸν καὶ τὸ πρῶτον προτέρημα τοῦ ἀγριμαίου κρέατος.

ΔΙΑΧΥΣΙΣ. — Ἡ κάτωθι εἰκὼν παρίστησι λίαν περίεργον καὶ συγχρόνως ἀπλουστάτον πείραμα. Ἐν τῇ πλήρει ὕδατος δοχείῳ εὐρίσκονται δύο ἰχθῦς, κατεσκευασμένοι ἐκ ψευδαργύρου καὶ περικλείοντες ἐν ἑαυτοῖς μικρὰ τεμάχια σιδήρου. Ὑπὸ τὸ δοχεῖον τοποθετεῖται ἡλεκτρομαγνητι-

κὸς κινητήρ. Ἐὰν συνδέσωμεν, χωρὶς νὰ τὸ παρατηρήσῃ ὁ θεατῆς, τὰ εἰς τὸν κινητήρα τοῦτον προσηρτημένα σύρματα πρὸς ἄλληλα, οὗτος θέλει τεθῇ ὑπὸ τοῦ ἡλεκτρικοῦ βεύματος εἰς κίνησιν, ἐν ᾗ συγχρόνως καὶ οἱ ἰχθῦς ἀκολουθοῦσι τὰς κινήσεις του καὶ ὡσεὶ ζῶντες νήχονται ἐν τῷ ὕδατι. Κλείοντες καὶ ἀνοίγοντες ἐναλλὰξ τὴν ἄλυσον βλέπομεν κινήσεις διαφόρους καὶ λίαν χαρίεσσας.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — * * * Εἰς Κωνσταντινίαν. Ἡ ἀνατύπωσις τοῦ 1. ἀριθμοῦ ἀρχεται λίαν προσεχδῶς. Ἡ βραδύτης τῆς ἀποστολῆς ἐπῆλθεν ἐκ τῆς εὐρείας διαδόσεως τοῦ ἀριθμοῦ ἐκείνου. — κ. Σ. Α. Ο. εἰς Τεργεστήν, πρὸς τοὺς κ. κ. Ζ. καὶ Σ. ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ ἀπ' εὐθείας ἀποστέλλοντες. Τὰ λοιπὰ θὰ γείνουν σύμφωνα μετὰ τὴν γνώμην Σας. — κ. κ. Α. Δ. Π. εἰς Πότρας, Δ. Π. καὶ υἱοὺς εἰς Γιούργεβον, Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Ἀπεστάλησαν πρὸς πάντας. — κ. Ι. Δ. Η. εἰς Κέρκυραν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν· ἔχετε καὶ ἐπιστολήν μας. — κ. κ. Α. Κ. εἰς Βασιλεῖον, Γ. Κ. Ζ. εἰς Φιλιππούπολιν, Θ. Δ. εἰς Σμύρνην. Ἐλήφθησαν καὶ Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Τὰ ζητηθέντα ἐστάλησαν δι' ἄλλης ὁδοῦ, κατ' εὐθεῖαν ὁμῶς ἔχετε ἐπιστολήν μας. — κ. Γ. Α. Α. εἰς Ἀρμαβήρ. Ἐστάλησαν ἀμφότερα. Ταχυδρομικῶς ἔχετε ὁδηγίαν, καὶ Σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. Δρ. Ν. Α. εἰς Μόναχον. Εὐχαρίστως. Τοῦ ἐν Λονδίνῳ Π. αἱ παραγγελίαι ἐκτελεσθήσονται ἅμα ὡς ὁ καιρὸς ἐπιστῇ. — Herrn N. & G. A. Ziefel. Eingetroffen. — κ. Α. Ζ. εἰς Μαγνησίαν. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ταχυδρομικὰ εἶνε εἰς βάρος μας. Τὰ ὠφελήματα ταῦτα συνεβούλευσεν ἡμῶς ν' ἀποφύγωμεν ὁ μόνος πιθανὸς δοκιμάσας νὰ τὰ καρπωθῇ καὶ ἀποτυχὼν — ἐννοεῖται. Τὸ πανταχού 20 φράγκ. ἐξηγεῖ τὸ πρᾶγμα σαφέστατα.

Ἐκδότης Π. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur, ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening ἐν Λειψίᾳ.